

A. Mandraburca

DECIZIE

13 septembrie 2017

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

A. Revenco

Judecători

E. Rățoi; Gh. Liulca

Grefier

A. Babenco; E. Șciurovski

Cu participarea:

Procurorului

A. Formusatii

Apărătorului

L. Birlădeanu

Judecând în ședință publică în ordine de apel, apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție A. Balan și apelul declarat de către inculpatul xxxx împotriva sentinței Judecătoriei Șoldănești Nr. 1-106/2014 din 06.04.2015, prin care inculpatul:

xxxx, născut la xxxx în s. xxxx r. xxxxx, domiciliat or. xxxx str. xxxx, moldovean, studii superioare, căsătorit, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale, angajat ca procuror în procuratura Florești,

A fost achitat de sub învinuirea pe art. 324 alin. (3) lit. a) CP la cererea lui xxxx de pretindere prin estorcare a 3000 euro și primirea sumei de 1500 dolari SUA, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) CP pe faptul pretinderii, acceptării și primirii a 2000 lei de la xxxx, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 u.c., echivalentul a 20000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția publică de procuror pe un termen de un an.

A fost eliberat de sub arest la domiciliu, fiindu-i aplicată măsura preventivă sub formă de obligarea de nepărăsire a localității pînă la intrarea în vigoare a sentinței.

A fost hotărîită soarta corpurilor delictive.

Termenii judecării cauzei:

Instanța de fond: 24.04.2014 – 06.04.2015;

Instanța de apel: 28.04.2015 – 23.12.2015;

Instanța de recurs: 10.02.2016 – 12.04.2016;

Instanța de apel: 19.05.2016 – 13.09.2017.

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,-

A C O N S T A T A T:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut, că inculpatul **xxxx**, activînd în baza ordinului Procuraturii Generale al Republicii Moldova nr.500-p din 29.05.2008 în funcția de procuror în Procuratura raionului Florești, fiind conform art.123 al.2 Cod penal persoană cu înaltă funcție de răspundere și din 03.02.2012 potrivit modificărilor la art.123 al.3 Cod penal /în redacția

Legii nr.245 din 02.12.2011, în vigoare din 03.02.2012/ persoană cu funcție de demnitate publică, folosind intenționat situația de serviciu, acționând contrar prevederilor art.54 lit. „a,b” al Legii cu privire la Procuratură nr.294-XVI din 25.12.2008 prin care procurorul este obligat să îndeplinească obligațiunile de serviciu în strictă conformitate cu Constituția și Legile Republicii Moldova, să respecte regulile deontologice ale procurorilor și să se abțină de fapte care ar discredita imaginea Procuraturii sau compromite titlu de procuror, a pretins prin extorcare, acceptat și primit, personal, deținând funcția de procuror în Procuratura raionului Florești și fiind persoană cu funcție de demnitate publică, bani în sumă de 2000 lei, ce nu i s-au cuvinit, pentru sine de la xxxx promițându-i acestuia pentru a îndeplini sau grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale în împrejurările:

xxxx pe perioada anului 2013 a primit spre examinare în ordinea art.290 Cod de procedură penală RM cauza penală nr.2012380300 pornită la 05.09.2012 în baza art.186 al.2 lit.”d” Cod penal pe faptul sustragerii pe ascuns de xxxx a bunurilor cet. xxxx. Pe cauza dată de partea vătămată xxxx și învinutul xxxx au fost înaintate cereri privind încetarea urmăririi penale pe motivul împăcării părților. Stabilind temeinicia soluției procesuale solicitate care era favorabilă pentru xxxx la data de 13.12.2013 xxxx a decis să înceteze urmărirea penală în privința ultimului pe cazul specificat și să obțină în legătură cu adoptarea acesteia, fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu, beneficii ce nu i se cuveneau și în biroul de serviciu din incinta procuraturii raionului Florești, amplasată în or. Florești str.Alexei Brînză 15, emițind la aceeași dată ordonanța de încetare a urmăririi penale pe cauza penală nr.2012380300 pornite împotriva lui xxxx, a pretins prin extorcare de la acesta bani în sumă 2000 lei, oferindu-i termen pentru transmiterea banilor pînă la data de 16.12.2013. Ulterior, la data de 13.01.2013, procurorul xxxx în biroul său de serviciu a eliberat lui xxxx copia neautentificată de pe ordonanța din 13.12.2013 privind încetarea urmăririi penale în privința acestuia, continuînd să pretindă de la acesta suma de bani convenită anterior. Astfel, la data de 15.01.2014, în jurul orei 14.10 minute, procurorul xxxx în biroul său de serviciu a eliberat lui xxxx copia autenticată a ordonanței din 13.12.2013 privind încetarea urmăririi penale în privința lui xxxx, a acceptat și primit de la ultimul banii pretinși în sumă de 2000 lei MD.

Tot xxxx de către organul de urmărire penală i-a fost înaintată învinuire în corupere pasivă prin extorcare a 3000 EURO și primire a 1500 dolari USD de la xxxx în împrejurările:

xxxx a fost învinuit în faptul că, activînd în funcția nominalizată și fiind persoană cu de demnitate publică, investit în virtutea funcției deținute cu atribuții de conducere a urmăririi penale în cauza penală cu nr.2011380398 pornită la 04.10.2011 în baza art.201/1 al.1 Cod penal la cererea cet. xxxx pe faptul violenței în familie comisă de către xxxx și conștientizînd faptul că infracțiunea de comiterea căreia se bănuia cet. xxxx prevede o pedeapsă cu închisoare de pînă la 2 ani și victima indica direct că anume acesta a comis infracțiunea, respectiv exista un motiv legal pentru al reține în temeiul art.166 Cod de procedură și înainta în instanța de judecată un demers privind aplicarea arestului preventiv, a decis să obțină în legătură cu executarea atribuțiilor de serviciu, beneficii ce nu i se cuvîn. În continuare, urmărind scopul primirii banilor ce nu i se cuvîn, în perioada noiembrie 2011-decembrie 2011, în biroul său de serviciu din incinta procuraturii raionului Florești, sub pretextul de-a nu-l reține în temeiul art.166 Cod de procedură penală precum și înainta în instanța de judecată un demers privind aplicarea arestului preventiv, a pretins prin extorcare de la xxxx mijloace bănești în sumă 3000 EURO. Ulterior într-una din zilele perioadei de 20-30 decembrie 2011 xxxx în biroul său de serviciu din incinta procuraturii raionului Florești a acceptat și primit de la xxxx doar o parte din mijloacele bănești pretinse și anume 1500 dolari USD, care potrivit cursului oficial mediu de schimb stabilit de Banca Națională la acea perioadă constituiau 17 640,3 lei MD.

Instanța de fond a pronunțat sentința sus-indicată, achitând inculpatul xxxx pe cazul lui xxxx pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și condamnîndu-l în baza art. 324 alin. (4) Cod penal pe cazul lui xxxx.

Sentința în termen a fost atacată cu apel de către procuror, prin care solicită casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărîri noi, prin care xxxx să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal cu numirea unei pedepse de închisoare de 8 ani, cu amendă în mărime de 3000 u.c. și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În susținerea cererii de apel invocă următoarele motive:

- vinovăția lui xxxx pe episodul lui xxxx se confirmă prin declarațiile martorilor xxxx, xxxx, precum și documentele anexate la materialele cauzei;

- circumstanțele cazului îi permiteau lui xxxx aplicarea față de xxxx a măsurii procesuale de constrângere reținerea pe un termen de 72 de ore și înaintarea în instanța de judecată a unui demers privind aplicarea arestului preventiv, însă procurorul xxxx din interes material a aplicat în privința lui xxxx obligarea de nepărsire a localității, interesul fiind exprimat prin primirea prin extorcare a 1500 dolari USD;

- faptul că procurorul xxxx a primit în calitate de mită de la cet. xxxx suma de 1500 dolari USD relevă și din faptul că rechizitoriul la cauza penală nr.2011380398 a fost întocmit și transmis conform recipisei lui xxxx la data de 18.01.2012, pe când cauza penală a fost expediată în judecată pentru examinare în fond tocmai la 09.02.2012;

- vinovăția lui xxxx pe episodul lui xxxx se confirmă prin declarațiile martorilor xxxx, xxxx, xxxx, xxxx, xxxx, xxxx, precum și documentele, corpurile delictelor și raportul de expertiză anexate la materialele cauzei;

- declarațiile martorului xxxx schimbate parțial în cadrul confruntării efectuate cu învinutul xxxx contravin probelor legal administrate în cadrul prezentei urmăririi penale și în special rezultatelor măsurilor speciale de investigații, declarațiilor acestuia făcute inițial în cadrul urmăririi penale, precum și a martorilor xxxx, xxxx și xxxx, probe care în ansamblu coroborează între ele;

- urmează a fi apreciate critic declarațiile martorilor xxxx și xxxx făcute în instanța de judecată, ce ține de faptul că xxxx nu le-a zis că procurorul xxxx pretinde 2000 lei. La urmărirea penală, evenimentele fiind proaspete, aceștia au declarat cu lux de amănunte cele întîmplate, și anume că procurorul xxxx a pretins de la xxxx 2000 lei și că acesta îl telefona insistent, însă xxxx nu răspundea deoarece nu avea bani, ulterior revenind cu apeluri telefonice;

- declarațiile inculpatului xxxx urmează a fi apreciate critic, or inculpatul a încercat să inducă în eroare procurorul la faza de urmărire penală prin darea unor declarații ce nu corespund adevărului, afirmând că în perioada 13.12.2013-15.01.2014 nu a pretins bani de la numitul xxxx, nu a acceptat primirea de la acesta a careva bunuri și nu cunoștea circumstanțele apariției a sumei de 2000 lei în agenda de pe masă. Mai mult, în cadrul audierilor anterioare inculpatul nega faptul că i-ar fi indicat lui xxxx să pună ceva în agendă, pe când în instanță a declarat că i-a spus acestuia să pună ceea ce a adus în agenda de lucru care se afla pe masa de birou;

- alegațiile lui xxxx referitor la presupusa provocare sunt nefondate și lipsite de probe. Totodată este neclară poziția inculpatului referitoare la versiunile considerate ca fiind veridice și anume: versiunea de bază înaintată de xxxx era că nu a săvârșit infracțiunea de care este acuzat. În același timp, xxxx miza pe existența unei presupuse provocări din partea organelor de drept la comiterea acestei infracțiuni;

Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul xxxx, care solicită achitarea sa pe episodul cu xxxx. În motivarea cerințelor apelului invocă următoarele argumente:

- se consideră nevinovat în faptul că a fost condamnat în baza art. 324 alin. (4) CP pe episodul lui xxxx, iar probele care au stat la baza emiterii sentinței de condamnare conțin dubii și presupuneri precum că ar fi pretins, acceptat și primit suma de 2000 lei de la xxxx, fapt ce contravine prevederilor art. 8 CPP;

- consideră, că în cazul din speță nu a fost demonstrată prezența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 324 CP, prezența obiectului juridic special, precum și prezența scopului special, care este parte componentă a laturii subiective. Astfel, nu s-a constatat faptul pretinderii sau primirii din partea sa a sumelor de bani de la xxxx;

- martorul xxxx a declarat că el nu cunoaște despre faptul dacă xxxx a cerut bani de la xxxx. Asemenea circumstanțe a declarat și la urmărirea penală, însă a fost influențat și forțat de procurorul care investiga cazul să zică că anume xxxx a pretins suma de 2000 lei de la xxxx;

- xxxx în cadrul confruntării dintre acesta și xxxx, a declarat că el personal a vrut să-l mulțumească pe acesta din urmă ca să-i facă lucrul care urma de făcut, iar el să nu mai umble pe drumuri. Suma de 2000 lei nu a fost cerută de xxxx, el singur s-a gândit să i-o dea;

- declarațiile martorului xxxx, xxxx și xxxx din cadrul urmăririi penale sunt niște acte ce atrag după sine nulitatea acestora în condițiile art. 251 CPP;

- hîrtia cu numărul de telefon a fost eliberată de xxxx lui xxxx la solicitarea acestuia pentru ca acesta din urmă să telefoneze pentru a afla cînd va putea veni pentru a lua ordonanța cu ștampila aplicată;

- rezultatele obținute și înregistrate pe DVD-R pe care se conțin înregistrările audio și video, demonstrează că xxxx nu a cerut, pretins, estorcat bani de la xxxx, deoarece în momentul cînd acesta punea suma de bani în agenda de pe masa procurorului, se observă că procurorul xxxx nu se afla în biroul său de serviciu, iar în aceste circumstanțe dînsul nu a văzut acțiunile lui xxxx și nici nu a putut cunoaște despre intențiile sale reale;

- stenograma convorbirilor telefonice între xxxx și xxxx nu conține careva discuții despre bani în sumă de 2000 lei pe care iar fi pretins xxxx;

- inexistența obiectului material se datorează acțiunilor evidente de provocare, care prin prisma & 38 din Hotărîrea CEDO în cauza Sandu c. Moldovei și & 60 din Hotărîrea CEDO în cauza Ronrauskas c. Lituaniei implică anumite efecte juridice obligatorii - excluderea probelor din dosar în lipsa acestor probe, prin prisma art. 95; 96 alin. (1) pct. 1) CPP se atestă lipsa obiectului material al infracțiunii sub aspectul "acceptării" și "primirii";

- organul de urmărire penală nu numai că nu a avut un rol pasiv în derularea evenimentelor, dar și a influențat aceste evenimente prin determinarea lui xxxx să transmită mită. Această determinare reprezintă o instigare la comiterea infracțiunii, inclusiv la cea prevăzută de art. 325 CP;

- din declarațiile martorilor rezultă clar, că dacă organul de urmărire penală nu ar fi întreprins acțiunile de instigare/provocare, xxxx nu ar fi întreprins nici o acțiune ce ar fi permis încadrarea faptei inculpatului în baza art. 324 CP. Datorită caracterului evident al acțiunilor de provocare din partea autorităților statului, conform constatărilor cu valoare de principiu, expuse la & 38 din Hotărîrea în cauza Sandu c. Moldovei; & 60 din cauza Romanauskas c. Lituaniei, din dosar urmează a fi excluse toate probele acuzării, ori, acestea nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

- cauza penală nr.2014978008 de învinuire a cet. xxxx în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (3) lit. a) CP a fost remisă Judecătoria Florești în conformitate cu prevederile art.40, 297 CPP conform competenței teritoriale. Ulterior în temeiul încheierii Curții Supreme de Justiție din 06.05.2014 a fost remisă spre examinare Judecătoria Șoldănești. Nici apărătorul său și nici inculpatul nu a primit scrisoare recomandată din partea CSJ pentru a depune referință, ce ține de examinarea cererii de strămutare a cauzei prin care noi ca părți pe dosar am dorit să ne expunem dezacordul vizavi de această cerere de strămutare a cauzei

- instanța de judecată nu a ținut cont despre faptul aflării ilegale în arest a inculpatului. Astfel, la data de 15.01.2014 ora 18:25 a fost reținut, fiindu-i întocmit un proces-verbal de reținere. Conform deciziei Curții de Apel Chișinău din 10.02.2014 a fost admis recursul procurorului, casată încheierea Judecătoria Buiucani din 28.01.2014, admis demersul procurorului și prelungit termenul de arest preventiv pe 30 zile, calculînd acest termen din momentul reținerii cu includerea lui în arest la domiciliu. Ținînd cont de conținutul deciziei respective, termenul ținerii în arest expirase la 14.02.2014 ora 18:25, deoarece în privința sa nu a fost întocmit un alt proces-verbal, cele 30 zile urmau a fi calculate din data 15.01.2014.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2015, apelul procurorului s-a respins ca fiind nefondat, apelul inculpatului xxxx a fost admis, inclusiv din alte motive, casată sentința, rejudecată cauză, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

„Se achită xxxx de la învinuirea în baza art.324 alin.(3) lit.a) Cod penal, pentru pretindere prin extorcare a sumei de 3000 euro și primirea prin extorcare a sumei de 1500 dolari SUA de la xxxx, în temeiul art.390 alin.(1) pct.3), 275 pct.3) Cod de procedură penală, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Se încetează procesul penal în privința lui xxxx, învinuit în baza art.324 alin.(3) lit.a) Cod penal, pentru pretinderea, acceptarea și primirea a sumei de 2000 lei de la xxxx, în temeiul art.332 alin.(2) Cod de procedură penală pe motiv, că fapta acestuia constituie o contravenție.

De recunoscut pe xxxx vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.315 Cod contravențional.

Se încetează procesul contravențional în privința lui xxxx pe art.315 Cod contravențional în temeiul art.30 alin.(1) și (2), 441 alin.(1) lit.b) și alin.(2) și 461 Cod contravențional, din motivul intervenirii termenului general de prescripție a răspunderii contravenționale.”

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12.04.2016 au fost admise recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți V. Costăș și inculpatul xxxx, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23.12.2015 în privința inculpatului xxxx, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În ședința instanței de apel procurorul participant a susținut apelul declarat de acuzatorul de stat, solicitând admiterea lui din motivele invocate și condamnarea lui xxxx în baza învinuirii formulate acestuia, cu respingerea apelului inculpatului ca nefondat.

Inculpatul xxxx și avocatul care a reprezentat interesele lui au pledat pentru admiterea apelului declarat de inculpat, pe motivele invocate în el, cu achitarea inculpatului pe episodul cu xxxx, și respingerea apelului declarat de procuror.

Ascultând părțile, verificând materialele cauzei, instanța de apel consideră, că apelul declarat de inculpat urmează a fi admis, totodată va fi admis și apelul procurorului, din alte motive decât cele invocate, din următoarele considerente.

În concluzia respectivă instanța de apel statuează pe prevederile art. 414, 415 alin. (1) pct. 2) CPP.

Așa, potrivit art. 415 alin. (1) p. 2) CPP, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 al. (2) CPP, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Conform art. 414 alin. (1) CPP, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.

Pornind de la acestea Colegiul penal reține, că temeinicia sentinței a fost verificată, reieșind din argumentele aduse de către autorii apelurilor, în raport cu materialul probant acumulat și cu cadrul legal existent.

Deducînd soluția respectivă, Colegiul penal va statua pe dispozițiile art. 414 CPP al RM, pe explicațiile ce se conțin în Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” nr. 22 din 12.12.2005 (cu modificările ulterioare), în temeiul cărora instanța de apel, la judecarea apelului, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, pe baza probelor, examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi, prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele, administrate de instanța de fond, dispunînd de dreptul procedural de a le da o nouă apreciere, cit și alte legi, la care instanța va face referință în textul deciziei adoptate.

Cu referire la pct. 12; pct. 14.4 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nominalizate mai sus, care indică la faptul că apelul este o continuitate a judecării cauzei, instanța de apel, întru respectarea acestor indicații, la demersul participanților la proces, a considerat oportun reluarea cercetării judecătorești cu audierea nemijlocită în instanța de apel a inculpatului, a martorilor, precum și cercetarea nemijlocită a probelor prezentate de părți.

Analizînd probele administrate de instanța de fond, materialele cauzei, Colegiul penal, ținînd cont de art. 436 alin. (2) CPP, care prevede, că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs (decizia Curții Supreme de Justiție din 12.04.2016) sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului, care a indicat, că „la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să verifice și să aprecieze desfășurat și profund probele administrate în cauză, să le dea apreciere cuvenită în ansamblu, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată și, ținînd cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu precum și de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, prin care să ofere răspunsuri la apelurile declarate, argumentele apărării în apel și recurs, să propună procurorului să-și onoreze obligațiunile procedurale, să demonstreze că în cauză nu a fost o provocare și să țină cont că, în speță își găsește relevanță și pct. 25.4. din 22 Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție, care urma să fie luat în considerație la judecarea apelului de către instanța de apel, din care rezultă că, „Orice declarație că acuzatul a fost provocat la săvîrșirea actelor de corupție urmează a fi analizată de către instanțele de judecată în hotărîrile sale și este sarcina acuzării să demonstreze că nu a fost o provocare. Instanțele urmează să evalueze dacă acțiunile provocatorului privat au avut efectul provocării și dacă infracțiunea putea fi săvîrșită fără intervenția provocatorului.”

Din aceste motive, Colegiul penal reține, că la examinarea cauzei respective nu s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța nu a cercetat cauza multiaspectual, nu a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate

incorect a reținut starea de fapt și de drept pe cauză și eronat a indicat temeiul de achitare a inculpatului xxxx pe art. 324 alin. (3) lit. a) CP pe episodul lui xxxx, incorectă fiind și concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) CP pe episodul lui xxxx.

Verificând temeinicia soluției adoptate de prima instanță, analizând probele prezentate de părți într-un proces contradictoriu, Colegiul penal conchide, că concluzia instanței de fond, privind constatarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) CP pe episodul lui xxxx, nu rezultă din probele acumulate pe cauză, nu se racordă la probele cauzei, cercetate de judecată.

Contrar prevederilor art. 8, 389 CPP, sentința nu a fost bazată pe probe veridice, care au fost prezentate și cercetate în cadrul judecării cauzei, instanța acceptând și preluând abordările și concluziile organului de urmărire penală cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) CP pe episodul lui xxxx, precum și eronat a reținut ca motiv de achitare a inculpatului pe art. 324 alin. (3) lit. a) CP pe episodul lui xxxx, lipsa elementelor infracțiunii.

Deducând acestea, Colegiul penal reține următoarele:

Conform prevederilor art. 384 alin. (3) CPP, *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.*

Colegiul penal reține de asemenea și prevederile art. 101 alin. (3) CPP, care stipulează, că pentru instanța de judecată nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită, prevederi de care, în opinia Colegiului, instanța de fond nu a ținut cont.

Pomind de la aceste prevederi legale, instanța de apel reține, că potrivit rechizitoriului, xxxx se învinuiește de organele de urmărire penală în faptul, că el, activînd în baza ordinului Procuraturii Generale al Republicii Moldova nr.500-p din 29.05.2008 în funcția de procuror în Procuratura raionului Florești, fiind conform art.123 al.2 Cod penal persoană cu înaltă funcție de răspundere și din 03.02.2012 potrivit modificărilor la art.123 al.3 Cod penal /în redacția Legii nr.245 din 02.12.2011, în vigoare din 03.02.2012/ persoană cu funcție de demnitate publică, folosind intenționat situația de serviciu, acționînd contrar prevederilor art.54 lit.,a,b” al Legii cu privire la Procuratură nr.294-XVI din 25.12.2008 prin care procurorul este obligat să îndeplinească obligațiunile de serviciu în strictă conformitate cu Constituția și Legile Republicii Moldova, să respecte regulile deontologice ale procurorilor și să se abțină de fapte care ar discredita imaginea Procuraturii sau compromite titlu de procuror, a pretins prin extorcare, acceptat și primit, personal, deținînd funcția de procuror în Procuratura raionului Florești și fiind persoană cu funcție de demnitate publică, bani în sumă de 2000 lei, ce nu i s-au cuvinit, pentru sine de la xxxx promițîndu-i acestuia pentru a îndeplini sau grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale în împrejurările:

xxxx pe perioada anului 2013 a primit spre examinare în ordinea art.290 Cod de procedură penală RM cauza penală nr.2012380300 pornită la 05.09.2012 în baza art.186 al.2 lit.”d” Cod penal pe faptul sustragerii pe ascuns de xxxx a bunurilor cet. xxxx. Pe cauza dată de partea vătămată xxxx și învinutul xxxx au fost înaintate cereri privind încetarea urmăririi penale pe motivul împăcării părților. Stabilind temeinicia soluției procesuale solicitate care era favorabilă pentru xxxx la data de 13.12.2013 xxxx a decis să înceteze urmărirea penală în privința ultimului pe cazul specificat și să obțină în legătură cu adoptarea acesteia, fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu, beneficii ce nu i se cuveneau și în biroul de serviciu din incinta procuraturii raionului Florești, amplasată în or. Florești str.Alexei Brînză 15, emițînd la aceeași dată ordonanța de încetare a urmăririi penale pe cauza penală nr.2012380300 pornite împotriva lui xxxx, a pretins prin extorcare de la acesta bani în sumă 2000 lei, oferindu-i termen pentru transmiterea banilor pînă la data de 16.12.2013. Ulterior, la data de 13.01.2013, procurorul xxxx în biroul său de serviciu a eliberat lui xxxx copia neautentificată de pe ordonanța din 13.12.2013 privind încetarea urmăririi penale în privința acestuia, continuînd să pretindă de la acesta suma de bani convenită anterior. Astfel, la data de 15.01.2014, în jurul orei 14.10 minute, procurorul xxxx în biroul său de serviciu a eliberat lui xxxx copia autentificată a ordonanței din 13.12.2013 privind încetarea urmăririi penale în privința lui xxxx, a acceptat și primit de la ultimul banii pretinși în sumă de 2000 lei MD.

Acțiunile lui xxxx au fost calificate de către organul de urmărire penală, ca *corupere pasivă, exprimată prin pretinderea acceptarea și primirea personal a bunurilor ce nu i se cuvîn de către o persoană cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini anumite acțiuni în exercitarea funcției sale*, adică infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Tot xxxx a fost învinuit în faptul că, activînd în funcția nominalizată și fiind persoană cu de demnitate publică, investit în virtutea funcției deținute cu atribuții de conducere a urmăririi penale în cauza penală cu nr.2011380398 pornită la 04.10.2011 în baza art.201/1 al.1 Cod penal la cererea cet. xxxx pe faptul violenței în familie comisă de către xxxx și conștientizînd faptul că infracțiunea de comiterea căreia se bănuia cet. xxxx prevede o pedeapsă cu închisoare de pînă la 2 ani și victima indica direct că anume acesta a comis infracțiunea, respectiv exista un motiv legal pentru al reține în temeiul art.166 Cod de procedură și inainta în instanța de judecată un demers privind aplicarea arestului preventiv, a decis să obțină în legătură cu executarea atribuțiilor de serviciu, beneficii ce nu i se cuvîn. În continuare, urmărind scopul primirii banilor ce nu i se cuvîn, în perioada noiembrie 2011-decembrie 2011, în biroul său de serviciu din incinta procuraturii raionului Florești, sub pretextul de-a nu-l reține în temeiul art.166 Cod de procedură penală precum și inainta în instanța de judecată un demers privind aplicarea arestului preventiv, a pretins prin extorcare de la xxxx mijloace bănești în sumă 3000 EURO. Ulterior într-una din zilele perioadei de 20-30 decembrie 2011 xxxx în biroul său de serviciu din incinta procuraturii raionului Florești a acceptat și primit de la xxxx doar o parte din mijloacele bănești pretinse și anume 1500 dolari USD, care potrivit cursului oficial mediu de schimb stabilit de Banca Națională la acea perioadă constituiau 17 640,3 lei MD.

Acțiunile lui xxxx au fost calificate de către organul de urmărire penală, ca *corupere pasivă, manifestată prin pretinderea și primirea prin extorcare a bunurilor ce nu i se cuvîn de către o persoană cu funcție de demnitate publică pentru a nu îndeplini anumite acțiuni în exercitarea funcției sale*, adică infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal.

În ședința instanței de apel a fost audiat inculpatul xxxx, care se consideră nevinovat, susține declarațiile din instanța de fond, din care reiese, că în luna octombrie anul 2011 a fost pornită urmărirea penală în privința lui xxxx, în baza art. 201/1 al. 1 CP pe faptul maltratării soției sale xxxx. Despre faptul dat a aflat cînd ofițerul de urmărire penală a venit la confirmare. Fiind efectuate toate acțiunile urmăririi penale în privința lui xxxx, inclusiv audierea în calitate de bănuît, ofițerul Cușnir Ludmila la începutul lunii decembrie 2011 a transmis cauza penală în procuratură cu propunerea de a se înainta învinuirea și remiterea cauzei în judecată. Pe cazul dat la data de 14.12.2011 xxxx s-a prezentat în biroul său de serviciu împreună cu avocatul xxxx. Inițial i-a fost înaintată învinuirea anoi a fost

xxxx a prezentat în fața instanței de judecată o cerere de achitare pe baza art. 201/1 al.1 Cod penal este o infracțiune ușoară, pedeapsa maximă fiind de pînă la doi ani închisoare, el avea loc permanent de trai și de muncă. Despre faptul reținerii lui pe acest caz nici nu s-a discutat. Tot la data de 14.12.2011 dumnealui a înaintat demers privind audierea în calitate de martori a 3 persoane, care a fost acceptat, cauza penală fiind remisă ofițerului pentru audierea persoanelor respective. În luna ianuarie 2012 cauza penală a venit cu propunere de transmitere în judecată. Pe cazul dat la 18 sau 19 ianuarie 2012 xxxx. s-a prezentat cu avocatul său xxxx pentru a doua oară în biroul lui. Cauza penală a fost remisă în instanța de judecată, unde din start a participat procurorul Lilia Mîțu, susținînd acuzarea pe cauza dată. Cunoaște că în lunile martie-aprilie a anului 2012 au parvenit un șir de cereri, inclusiv și de la organizații non-guvernamentale, privind violența în familie admisă de xxxx. Ca rezultat a cererilor date secția urmărire penală a pornit 2 cauze penale în baza art. art. 201/1 și 287 Cod penal. Pe aceste cauze urmărirea penală a fost condusă de procurorul Vasile Revenco, aceste cauze au fost transmise în judecată. În toamna anului 2012 procurorul L. Mîțu a plecat în concediu de maternitate, astfel prezentarea acuzării de stat i-a fost distribuită lui. De instanța de judecată în noiembrie 2013 xxxx a fost achitat. Asupra sentinței de achitare a lui xxxx a depus apel, care de Curtea de Apel Bălți a fost admis. Apoi studiînd materialele cauzei penale pe care este învinuit, a stabilit că în denunț ultimul a indicat, că i-a transmis bani în anul 2012 pentru a nu fi reținut sau arestat, însă procurorul a convenit că aceasta a fost la termenul 30.12.2011, termen pentru dînsul inexplicabil, fiindcă la 14.12.2011 deja îi stabilise lui xxxx ca măsură preventivă obligarea de nepărăsire a localității. xxxx singur la dînsul în birou n-a fost niciodată, cînd a fost la dînsul era însoțit de avocat la datele de 14.12.2011 și 18.01.2012, dosarul fiind transmis în instanța de judecată și mai tîrziu era imposibil ca el să fie arestat. De la xxxx pentru a nu-l reține sau aresta pe cauza penală nominalizată careva bani, dolari n-a extorcat nici n-a primit.

Pe parcursul anului 2012 a condus urmărirea penală pe faptul furtului unui laptop de către xxxx. În dimineața zilei de 13.12.2013 a fost anunțat că învinuitul xxxx a apărut, el singur s-a prezentat la poliție, anterior el dispăruse și fusese dat în căutare. Colaboratorul de poliție responsabil de căutare xxxx l-a însoțit pe xxxx la dînsul în birou. Ultimul i-a declarat că el demult s-a împăcat cu partea vătămată și urmărirea penală se încetează și el a venit acasă de peste hotare să-și perfecțeze de urgență pașaportul străin și să plece înapoi în Federația Rusă. El l-a rugat de a urgenta acțiunile de urmărire penală, fiindcă urma să-și perfecțeze pașaportul și să plece înapoi peste hotare, motivînd că în Federația Rusă are soție, mama copilului lui, care este internată în spital, fiind cu diagnosticul „Asta”. El la fel este bolnav cronic de astmă și l-a întrebat care sînt metodele de leuire a soției lui. Ion xxxx-a spus că soția lui are un medic în Federația Rusă cu diferite rețete pe care i le va aduce și lui. S-a făcut legătura cu partea vătămată care a confirmat că-l iartă pe învinuit și în timp de o oră jumătate-două se va prezenta la procuratură pentru a depune o altă cerere de împăcare. Undeva peste două ore s-a prezentat partea vătămată, a depus cererea de împăcare și a plecat. xxxx a depus și el cerere de împăcare, și deoarece era sfîrșitul zilei de lucru a plecat. La plecare i-a solicitat numărul de telefon pentru a-l suna și a afla despre întocmirea ordonanței de încetare. I-a scris telefonul, comunicîndu-i că urmărirea penală va fi încetată, deoarece careva restricții prevăzute de lege nu s-au stabilit și el a plecat. xxxx l-a telefonat de două sau trei ori de pe numere diferite, întrebînd dacă este gata ordonanța. El nu l-a telefonat niciodată pe ultimul, care de fiecare dată îl apela de pe numere diferite de telefoane, iar el fiind în imposibilitate de a-i răspunde revenea înapoi cu sunete să se convingă cine l-a telefonat, însă cazuri ca el să-l telefoneze pe xxxx n-au fost și nici n-a avut necesitatea să facă acest lucru. La data de 13.01.2014 ultimul s-a prezentat în birou solicitînd ordonanța de încetare. I-a eliberat ordonanța respectivă, însă din motivul că în incinta procuraturii nu se afla procurorul-șef, n-a fost posibil de aplicat pe ordonanță ștampila procuraturii. La 15.01.2014 el a revenit în birou cu rugămîntea de a i se aplica pe ordonanță ștampila pentru a-și perfectă pașaportul. A luat ordonanța de încetare și s-a dus la procurorul-șef pentru a aplica ștampila, lăsîndu-l pe el în birou. Ieșind din birou a văzut că xxxx a deschis un fel de portmoneu mare, înțelegînd că el a adus rețetele medicinale împotriva astmei despre care s-au înțeles la data de 13.12.2013, indicîndu-i unde să le pună, așa i s-a primit că i-a spus acestuia să pună ceea ce a adus în carte. A revenit undeva peste 3 minute, i-a înmînat ordonanța și el a plecat. Apoi peste 3-4 minute s-au prezentat colaboratorii Centrului Național Anticorupție care au solicitat predarea benevolă, cărora le-a declarat că nu cunoaște nimic. Pe masa din birou în agendă s-au găsit 10 bancnote cu nominalul a cîte 200 lei. Despre bani a aflat în timpul percheziției. El n-a văzut cînd xxxx a pus bani, probabil i-a pus acolo cînd a rămas singur în birou, iar el a mers la procurorul-șef și a pus ștampila pe copia ordonanței. De la xxxx n-a pretins sau extorcat, nici n-a primit careva sume de bani.

În ședința instanței de apel a fost audiat martorul xxxx, care a declarat că susține declarațiile din 02.09.2015 date în instanța de apel, din care reiese, că soția sa este bolnavă de bronșită astmatică, s-a adresat la xxxx referitor la rețeta medicală, deoarece mama sa i-a spus la cine să se adreseze. S-a adresat la xxxx deoarece cunoștea că bunica lui pregătește medicamente în condiții casnice. Nu știa că este deschisă o cauză penală în privința sa cînd s-a adresat la xxxx referitor la medicamente. A fost învinuit de către prietena mamei sale precum că a furat ceva de la ea din apartament. Nu își amintește de la cine a aflat despre cauza penală, probabil de la un șef de post. Cu xxxx nu era cunoscut, s-a apropiat la Procuratură ca să discute cu xxxx referitor la medicamente, care au fost luate de la bunica lui. Pe xxxx l-a văzut aproximativ de vreo 2 sau 3 ori. Nu a spus la nimeni că xxxx cere bani pentru ordonanța de încetare a urmăririi penale. A fost la Chișinău pentru a primi cetificatul de la Centrul Statistică. Femeia de la Centrul Statistică l-a trimis la Centrul Anticorupție. Acolo a semnat careva acte, dar nu cunoaște ce a semnat. La CNA l-au îmbrăcat în pulover verde, cu o gențuță. Împreună cu ei au plecat la Florești pentru a verifica dacă este cauză penală, erau 2 sau 3 la număr. Au fost la poliție, au intrat la un șef îmbrăcat pe civil, care l-a trimis la xxxx. A plecat la xxxx și a aflat că nu a fost deschisă cauza penală pe numele său. Atunci i-a dat lui xxxx cîteva bani pentru a-i mulțumi pentru medicamente. La acel moment avea banii săi, dar colaboratorii CNA au spus să dea banii din gențuță. S-a întors de la xxxx și le-a spus că a dat banii. Nu a fost interogat de CNA, a semnat doar careva acte. xxxx nu a solicitat careva sumă de bani de la el. Confruntare între el și xxxx a avut loc. În procesul-verbal de confruntare a fost scris foarte mult, nu știe cine e xxxx, procesul-verbal e semnat de el. de la început a semnat o foaie tipărită, apoi a semnat 3 foi curate. Declarațiile citite le recunoaște parțial. Nu ține minte dacă xxxx era în birou sau nu cînd a pus banii. A fost probabil de 2 ori la CNA. De către CNA a fost sunat o singură dată și s-au interesat unde se află. Au fost la sora sa și au vrut ca martorul să meargă cu ei, însă nu era acasă, ci era în Chișinău. Era sunat periodic de pe diferite numere și a închis telefonul. Cînd s-a dus cu banii, s-a întîlnit cu colaboratorii CNA în Chișinău și a fost telefonat de către ei.

În ședința instanței de apel a fost audiat martorul xxxx, care a declarat că susține declarațiile date în instanța de fond și cea de apel, din care reiese, că pe xxxx îl cunoaște din anul 2010. Ultimul a intentat în privința lui cauză penală. Nu ține minte dacă în cadrul urmăririi penale a avut de-a face cu lucrătorii de poliție dar ține minte că a dat declarații la procurorul xxxx. Procurorul xxxx a intentat

mai multe cauze penale în privința lui. Bani i-a dat lui xxxx până la judecată. Pe alte cauze penale învinuirea a fost susținută de procurorul Liliiana Mițu. xxxx a cerut de la dînsul 3000 Euro, el i-a dat 1500 dolari. Bani lui xxxx i-a dat în cabinetul lui. Avocatul care l-a apărat pe cauza cu banii transmiși a fost de la stat xxxx. A întrebat de avocat dacă poate fi reținut pe cauza penală și ea i-a spus că da. A avut loc convorbirea ca să nu fie arestat. Bani lui xxxx i-a dat înainte de Anul Nou, însă data, anul nu ține minte. Nu cunoaște ce măsură preventivă i-a fost aplicată, avocatul xxxx nu i-a spus ce măsură preventivă i-a fost aplicată. Nu-și amintește dacă i-a spus avocatului că de la dînsul se cer bani. Din ce motiv n-a scris îndată plîngere pe xxxx nu poate spune.

În ședința instanței de apel a fost audiat martorul xxxx, care și-a susținut declarațiile date în instanța de fond, din care reiese, că este angajat în cadrul IP Florești, responsabil pe persoanele anunțate în căutare. xxxx stătea la el la evidență, deoarece figura pe o cauză penală și fusese anunțat în căutare. Ultimul de sinestătător s-a prezentat la poliție și respectiv l-a prezentat procurorului xxxx, care dispusese anunțarea în căutare a lui xxxx. Nu-și amintește cu precizie data prezentării lui xxxx procurorului. Ulterior a fost contactat de xxxx care l-a rugat, poate intervine, pentru a vorbi cu procurorul ca să urgenteze urmărirea penală, deoarece are nevoie de a-și perfecta de urgență pașaportul străin pentru a pleca peste hotarele țării. xxxx avuse în vedere emiterea urgentă a unei hotărâri pe cauza penală, dar care anume hotărâre nu cunoaște. Odată cu prezentarea lui xxxx procurorului, acesta a fost scos din căutare. Pentru ca dosarul de căutare să fie încetat este necesară ordonanța pe care o întocmește personal și care necesită a fi aprobată de procuror și comisar. xxxx i-a prezentat în luna ianuarie 2014 ordonanța de încetare a urmăririi penale și l-a întrebat unde poate să-l găsească pe procuror, la ce i-a răspuns că în biroul dumnealui. Ordonanța de încetare a urmăririi penale se anexează la dosarul personal a persoanei anunțate în căutare. Înțelesese de la xxxx că partera vătămată depusese cerere de împăcare și a considerat că în cazul dat poate exista ordonanța de încetare cu împăcare a părților. Tot de la xxxx a aflat că trebuie să-l mulțumească pe procuror cu niște bani, dar suma nu i-a comunicat. Despre mărimea sumei a aflat mai pe urmă de la colegi. Nu cunoaște dacă procurorul i-a cerut lui xxxx mulțumire. Declarațiile depuse de dînsul în cadrul urmăririi penale corespund adevărului. Declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale au fost depuse benevol, nu a fost forțat de nimeni. Pe xxxx l-a prezentat procurorului xxxx în biroul ultimului, iar la discuția lor nu a asistat. Cu xxxx nu a discutat în privința lui xxxx. xxxx spunea că are să-l mulțumească pe procuror și îl va mulțumi și pe el. Nu-și amintește concret de unde a aflat despre suma solicitată, dar poate spune precis că de la colegi. xxxx nu i-a spus că procurorul cere de la el bani. Nu poate spune în care caz a dat declarații veridice, deoarece de la desfășurarea evenimentelor a trecut mult timp. Conținutul procesului-verbal de audiere l-a citit și în afară de mărimea sumei indicate careva obiecții nu a avut, procurorul însă a spus că odată ce suma a fost indicată, apoi lasă să rămână așa. Procurorul a insistat ca suma să fie indicată, însă el a insistat ca aceasta să nu fie indicată, însă procurorul totuși a spus ca să rămână așa cum s-a indicat, fiindcă va fi mai bine. La acel moment nu a îndrăznit să reproșeze procurorului.

În ședința instanței de apel a fost audiată martorul xxxx, care și-a susținut declarațiile date în instanța de fond, din care reiese, că prin luna decembrie 2013 xxxx a fost acasă, trecînd în vizită și pe la ea în orașul Strășeni. Nu cunoaște ce probleme avea fratele cu poliția, procuratura. Nu i-a comunicat nici despre faptul că, procurorul îi cere bani, i-a spus că trebuie să mulțumească pe cineva care trebuia să-l scoată din căutare. Nu cunoaște nici motivul pentru care fratele se afla în căutare. În momentul cînd fratele îi solicitase bani în sumă de 2000 lei, i-a comunicat că trebuie să mulțumească pe cineva. Bani fratelui nu i-a dat. Numărul de telefon pe care îl deținea în februarie 2014 era xxxx - abonament. Fratele se folosea de telefonul ei fără a-i permite. xxxx dădea semnale persoanelor contactate, apoi ele îl telefonau. Au fost mai multe cazuri cînd xxxx era telefonat, însă nu răspundea, dar de către cine era telefonat, nu cunoaște. Nu-și amintește dacă xxxx i-a comunicat că a fost telefonat de către persoana, căreia trebuia să-i dea bani și el nu i-a răspuns. După citirea foii dosarului 125-126, a comunicat că ceea ce declară în ședința de judecată este corect. La audierea din luna martie, declarațiile i-au fost scrise, citite de către procuror, ea numai le-a semnat. xxxx i-a comunicat numai faptul că trebuie să dea bani unei persoane, dar nu i-a zis că aceasta deține funcția de procuror. Nu-și amintește dacă la urmărirea penală a comunicat că procurorul îl telefona pe xxxx. La acel moment era bolnavă și nu-și amintește ce i s-a citit. I-a fost mai ușor să dea declarații la momentul cînd evenimentele erau mai proaspete. De către procuror i-a fost comunicat faptul că trebuie să spună numai adevărul, pe care îl cunoaște la cazul dat și pe faptul dat ea s-a semnat. În cadrul urmăririi penale, după ce declarațiile i-au fost citite, ea a scris personal că acestea corespund adevărului și le-a semnat. La acel moment era bolnavă, se simțea rău, nu a fost întrebată de procuror dacă starea sănătății îi permite pentru a fi audiată. Din cauza bolii nu a avut de gînd de a face careva obiecții. Cînd a fost prezentată procurorului pentru audiere a mers vorba despre procurorul pe nume xxxx nu xxxx. La fel în cadrul audierii a fost întrebată despre xxxx nu xxxx. Ca atare fratele xxxx umbla numai cu minciuni, de aceea nu i-a dat bani. Cînd xxxx i-a solicitat cele 2000 lei i-a comunicat că trebuie să mulțumească o persoană care l-a scos din căutare. Fratele a comunicat că a depus plîngere la CNA, și va fi sunat cînd va trebui să plece la Florești, dar nu știe la cine. xxxx era mereu sunat de la CNA pe telefonul ei. A mers să depună declarații la CNA fiind luată cu sila de acasă și dusă la Chișinău, la acel moment avea febră.

În ședința instanței de apel a fost audiată martorul xxxx, care a declarat că susține declarațiile date în instanța de apel, din care reiese, că în legătură cu calculatorul sustras, fratele xxxx a fost chemat la poliția și procuratura Florești. xxxx a fost la Chișinău să își facă pașaportul, însă nu a reușit să-l facă, deoarece se mai afla în căutare. Mama sa i-a spus că au venit doi polițiști și au întrebat de xxxx, din motiv că el este dator la polițiști cu bani. Nu cunoaște cu cine a vorbit fratele la Florești. xxxx a plecat la Florești, apoi a spus că se află la CNA. După aceasta xxxx a spus că a fost a doua oară la Florești și cei de la CNA i-au dat bani, l-au dus cu mașina și au fost cu cameră.

În ședința instanței de apel au fost cercetate probele scrise prezente la materialele cauzei:

- procesul-verbal de primire a plîngerii de la cet. xxxx din data de 09.01.2014 în care ultimul denunță asupra acțiunilor ilegale de pretindere de către xxxx a banilor în sumă de 2000 lei pentru încetarea urmăririi penale pe cauza penală în privința lui /v.l. f.d.5/;

- procesul-verbal de ridicare din 16.01.2014 a mijloacelor tehnice de înregistrare DVD de model Titanum cu nr. inventariere 1264 cu fișierile care conțin înregistrările audio și video și stenogramele discuției avută loc la 15.01.2014 între xxxx și xxxx;

- conținutul procesului-verbal din 15.01.2014 privind efectuarea percheziției în biroul de serviciu al procurorului xxxx, conform împrejurărilor reținute în acest proces-verbal pe masa de birou al acestuia într-o agendă de culoare azurie s-au depistat și ridicat 10 bancnote cu nominalul a cîte 200 lei, seria și numărul cărora coincide integral cu cele reflectate în procesul-verbal de examinare a mijloacelor bănești din aceeași dată, transmise lui xxxx;

- concluzia raportului de expertiză nr.34 din 23.01.2014, conform căruia cele 10 bancnote cu nominalul a câte 200 lei depistate în agenda din biroul de serviciu al procurorului xxxx au fost confecționate la întreprinderea specializată pentru confecționarea banilor și hârtiilor de valoare;

- fila de hîrtie recunoscută în calitate de corp delict pe cauza penală pe care xxxx personal a indicat numele, prenumele și numărul său de telefon mobil și transmisă lui xxxx, de la care a fost ridicată;

- prin circumstanțele indicate în procesul-verbal din 21.01.2014 de examinare a materialelor cauzei penale cu nr. 2012380300 reiese că cauza dată a fost pornită la 05.09.2012 la cererea xxxx în privința cet. xxxx conform art.186 al.(2) lit. d) CP. La 13.12.2013 urmărirea penală pe cauza dată a fost reluată și în aceeași zi în prezența avocatului V.Munteanu procurorul xxxx i-a adus la cunoștință lui xxxx învinuirea, audiindu-l în calitate de învinuit. Tot atunci, examinînd cererea xxxx de încetare a urmăririi penale pe motivul împăcării părților, procurorul xxxx a emis ordonanța de încetare a urmăririi penale;

- ordonanța emisă cu data de 13.12.2013 și semnată de procurorul xxxx privind încetarea urmăririi penale pe cauza cu nr. 2012380300 pornită în privința cet. xxxx conform art.186 al.(2) lit. d) Cod penal, autenticată cu ștampila cu blazon al procuraturii raionului Florești și care a fost ridicată de la xxxx la 25.03.2014 /vol.1, f.d.79-83/;

- procesul-verbal din 08.04.2014 de examinare a informației convorbirilor telefonice de către xxxx de la nr. xxxx.

Analizînd probele cercetate, după evaluarea integrală a lor, Colegiul penal ajunge la concluzia, că există dubii rezonabile în ceea ce privește, că infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (3) lit. a) CP pe episodul lui xxxx a fost comisă de inculpatul xxxx, respectiv acțiuni ce i s-au reținut de către organul de urmărire penală.

Potrivit art. 385 alin. (1) CPP, instanța soluționează chestiunile: dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul; **dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat;** dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni.

Instanța de fond, contrar prevederilor art. 101 CPP, n-a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și n-a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Cu referire la art. 8 alin. (3) CPP, reprodus și în art. 389 alin. (2) CPP, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în problema învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului, cerințe, de care instanța de fond nu a ținut cont.*

Concluzia organului de urmărire penală privind constatarea vinovăției lui xxxx în săvîrșirea infracțiunii imputate, nu se racordă la probele, anexate la dosarul penal în cauză. Cu referire la capătul dat de acuzare și apelul depus de procuror, Colegiul penal consideră, că apelul privind recunoașterea vinovăției inculpatului și cerința de condamnare a lui este neîntemeiată și urmează a fi respinsă. Totodată, Colegiul penal consideră necesar a admite apelul procurorului din alte motive decît cele invocate, și anume pentru a schimba temeiul de achitare a inculpatului.

Colegiul remarcă, că achitându-l pe xxxx pe acest episod, prima instanță a reținut temeiul de achitare prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 3) CPP, adică acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii. Soluția Colegiului penal însă se bazează pe prevederile art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit căruia, *sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.*

Din materialele cauzei rezultă, că xxxx la data de 24.12.2013 s-a adresat Procuraturii Generale prin intermediul telefonului de încredere, invocînd faptul extorcării și transmiterii lui xxxx a sumei de 1500 dolari SUA, iar la 23.01.2012 a semnat și un proces-verbal de primire a plîngerii.

Învinuirea lui xxxx în acest capăt de acuzare se întemeiază în mod exclusiv doar pe declarațiile lui xxxx.

Alte probe, care ar confirma faptul de pretindere prin extorcare a sumei de 3000 euro și primirea prin extorcare a sumei de 1500 dolari SUA de la xxxx de către xxxx lipsesc.

Nici materialele cauzei și nici rechizitoriul întocmit de procuror nu conțin probe, care ar putea întemeia învinuirea și vinovăția lui xxxx în acest sens.

Fiînd audiat în ședința instanței de apel, martorul xxxx a declarat că xxxx a intentat în privința lui mai multe cauze penale și că banii i-a dat lui xxxx pînă la judecată. Pe alte cauze penale învinuirea a fost susținută de procurorul Liliana Mîțu. xxxx a cerut de la dînsul 3000 Euro, el i-a dat 1500 dolari. Banii lui xxxx i-a dat în cabinetul lui. A dat banii lui xxxx ca să nu fie arestat, data și anul, cînd a transmis banii nu ține minte.

Colegiul penal apreciază critic declarațiile acestui martor, care nu pot fi acceptate din punct de vedere a veridicității și concludenței. Declarațiile date nu conțin date certe despre evenimentele pretins comise de către inculpat. Martorul nu știe timpul în care a fost comisă pretinsa infracțiune, acesta nu a expus amănunte credibile despre aceste evenimente, cu atît mai mult, că martorul are o atitudine ostilă față de inculpat, care i-a intentat mai multe cauze penale.

Martorul xxxx în declarațiile sale date la urmărirea penală și în instanța de judecată nu indică nici un fapt, care ar menține învinuirea înaintată lui xxxx și ar confirma vinovăția acestuia.

Procesul-verbal de examinare a cauzei penale din 04.03.2014 și 27.03.2014 confirmă doar faptul, că procurorul a examinat cauza

penală nr.2011380398 și a extras copii, pe care le-a anexat la dosar.

Procesul-verbal de examinare a cauzei penale din 27.03.2014 confirmă doar faptul, că procurorul a examinat cauza penală nr.2011380309 și a extras copii, pe care le-a anexat la dosar.

Copiile anexate confirmă acțiunile care au fost efectuate în interiorul acelor cauze penale, și anume, că la 04.11.2011 în privința lui xxxx a fost pormită urmărirea penală nr.2011380398 în baza art.201¹ alin.(1) Cod penal, fiind confirmată de procurorul xxxx, că pe cazul dat a fost efectuată urmărirea penală care s-a încheiat la 18.01.2012 cu întocmirea rechizitoriului, care a fost înmînat învinuitului xxxx, că pe data de 09.02.2012 cauza penală nr.2011380398 a fost transmisă în judecătoria Florești, că prin sentința judecătorei Florești din 22.12.2013 xxxx Pavel a fost achitat de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1), 201¹ alin. (1) și 287 alin. (3) Cod penal pe motiv că n-a constatat existența faptei infracțiunii și că împotriva acestei sentințe la 05.11.2013 a declarat apel procurorul xxxx, dar nicidecum nu demonstrează fapta de corupere pasivă incriminată lui xxxx.

În rechizitoriu, la acest capăt de învinuire a lui xxxx., procurorul a făcut o analiză a declarațiilor lui xxxx după propria convingere, care-i bazată în exclusivitate doar pe presupuneri, după cum le numește acesta, rezonabile, care nu coroborează veridic cu nici o probă.

Aceste presupuneri sunt înaintate și prezentate de procuror drept probe, însă potrivit art. 8 alin. (3), 93-101 Cod de procedură penală, acestea nu pot fi admise ca probe.

Aici ține de menționat, că art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală prevede, că *concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.*

De asemenea necesită de specificat și prevederile art. 95 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede, că *sînt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod.*

Și art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală menționează, că *toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.*

Art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală prevede, că *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.*

xxxx n-a recunoscut acest capăt de acuzare și versiunea lui n-a fost combătută de către procuror cu probe pertinente, concludente, veridice, utile, care să coroboreze între ele și să demonstreze învinuirea lui în acest sens.

Nici la judecarea cauzei în fond și apel procurorul n-a prezentat probe de învinuire în acest sens.

În susținerea concluziei date, Colegiul penal ține să menționeze și faptul, că xxxx s-a adresat procuraturii doar după ce xxxx a scris la 05.11.2013 apel împotriva sentinței judecătorei Florești din 22.10.2013, prin care acesta a fost achitat.

Studiind materialele cauzei, apelurile procurorului și al inculpatului xxxx, prevederile legale în acest sens, Colegiul penal ajunge la concluzia, că xxxx necesită a fi achitat de la învinuirea în baza art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, *pentru pretindere prin extorcare a sumei de 3000 euro și primirea prin extorcare a sumei de 1500 dolari SUA de la xxxx, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1), art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.*

Referitor la capătul de acuzare privind **pretinderea, acceptarea și primirea sumei de 2000 lei de la xxxx**, Colegiul penal reține următoarea situație de fapt și de drept.

Potrivit art. 436 alin. (2) CPP, care prevede, că *pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs (decizia Curții Supreme de Justiție din 12.04.2016) sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului, care a indicat, că „la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să verifice și să aprecieze desfășurat și profund probele administrate în cauză, să le dea apreciere cuvenită în ansamblu, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată și, ținînd cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu precum și de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, prin care să ofere răspunsuri la apelurile declarate, argumentele apărării în apel și recurs, să propună procurorului să-și onoreze obligațiunile procedurale, să demonstreze că în cauză nu a fost o provocare și să țină cont că, în speță își găsește relevanță și pct. 25.4. din 22 Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție, care urma să fie luat în considerație la judecarea apelului de către instanța de apel, din care rezultă că, „Orice declarație că acuzatul a fost provocat la săvîrșirea actelor de corupție urmează a fi analizată de către instanțele de judecată în hotărîrile sale și este sarcina acuzării să demonstreze că nu a fost o provocare. Instanțele urmează să evalueze dacă acțiunile provocatorului privat au avut efectul provocării și dacă infracțiunea putea fi săvîrșită fără intervenția provocatorului.”*

Analizând motivele invocate în apelul părții apărării, în raport cu soluția adoptată de către prima instanță, precum și actele cauzei, instanța de apel conchide că în speță se constată erori de drept, că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea constatării inexistenței instigării inculpatului la săvîrșirea infracțiunii.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului

de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Alineatul (3) al aceluiași articol stabilește că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bătută, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere.

Conform dispozițiilor art. 7 alin. (6) Cod de procedură penală, hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal, totodată alineatul (8) al aceluiași articol mai stipulează că hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penale, procurori și instanțele de judecată.

În aceeași ordine de idei, în Hotărârea Curții Constituționale nr. 10 din 16 aprilie 2010 pentru revizuirea Hotărârii Curții Constituționale nr. 16 din 28 mai 1998 cu privire la interpretarea art. 20 din Constituția Republicii Moldova, în redacția Hotărârii nr. 39 din 09.07.2001, Curtea a stabilit că „*principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, tratatele internaționale ratificate și cele la care Republica Moldova a aderat, sunt parte componentă a cadrului legal al Republicii Moldova și devin norme ale dreptului intern.*”

În sensul acestei interpretări, în Republica Moldova dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, o structură unitară. Așadar, în categoria actelor normative se includ și normele internaționale la care Republica Moldova este parte. Având în vedere că prin interpretarea prevederilor Convenției Europene, Jurisprudența CtEDO face parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (soft law), ea devine parte a dreptului intern.”

Conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 7g din 23 februarie 2016, pct. 102, Colegiul penal lărgit reține că procesul penal trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi, „*legalitatea, prezumția nevinovăției, principiul aflării adevărului, principiul oficialității, garantarea libertății și siguranței persoanei, garantarea dreptului la apărare, dreptul la un proces echitabil, egalitatea părților în proces.*”

Astfel, în cauza Prince Hans-Adam II de Liechtenstein vs. Allemagne din 12 iulie 2001, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a menționat, că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:

- 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;
- 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat;
- 3) *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;*
- 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Totodată, art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, prevede că sentința de achitare se adoptă *dacă fapta nu întrunește elementele infracțiunii.*

Colegiul penal, în urma analizei complexe a cauzei, conchide că temeiul de achitare indicat supra se constată cu certitudine în speță și, prin urmare, se impune necesitatea casării sentinței primei instanțe, deoarece au fost comise erori de drept care condiționează intervenția instanței de apel, cu admiterea apelului și cu dispunerea achitării inculpatului.

În acest sens, Colegiul penal menționează că art. 414 Cod de procedură penală, prevede că chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: *dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost săvârșită; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele sunt admisibile și corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.*

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârile instanțelor judecătorești urmează a fi desființate, cu rejudecarea cauzei.

Verificând argumentele invocate în apel în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că instanța inferioară la examinarea cauzei a comis erori de drept, pronunțând soluții, fără respectarea unor prevederi legale, a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, precum și a practicii judiciare stabilite.

După cum s-a indicat supra, potrivit legislației procesuale în vigoare, instanța de apel verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Sub

acest aspect, instanța de apel menționează că, argumentele invocate de către inculpat și-au găsit confirmare și se atestă că, instanța inferioară nu au constatat și nu au apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind infracțiunea incriminată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și de drept material, în coraport cu prevederile art. 6 din Convenție și jurisprudența CtEDO, în cauzele (Pareniuc vs. Moldova din 01 iulie 2014, Teixeira de Castro vs Portugalia din 09 iunie 1998, Ramanauskas contra Lituaniei din 05 februarie 2008, Khudobin c. Rusiei din 26 octombrie 2010 și Sandu c. Moldovei din 11 februarie 2014) și pct. 25.4 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22 decembrie 2014 „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție”.

În sensul vizat se atestă, că prin hotărârea din 01 iulie 2014 în cauza Pareniuc vs. Republica Moldova, CtEDO a constatat violarea art. 6 §1 din Convenție, care s-a manifestat prin faptul că procesul penal împotriva lui Pareniuc V.V. nu a fost echitabil, astfel, CtEDO a reamintit că „admisibilitatea și evaluarea probelor constituie un aspect care este reglementat de legislația națională și că, în principiu, instanțelor judecătorești naționale le revine obligația de a le aprecia (*Van Mechelen și alții c. Olandei*, 23.04.1997). Totuși, admiterea unor probe poate să conducă la inechitatea unui proces. Astfel, în cazul, de exemplu, obținerii probelor ca urmare a unei provocări sau înscenări din partea poliției (*Teixeira de Castro c. Portugaliai*, 09.06.1998).”

În ceea ce privește provocarea din partea poliției, CtEDO a statuat în cauza Teixeira de Castro vs Portugalia că, dreptul la un proces echitabil ar putea fi încălcat în cazul în care colaboratorii de poliție nu s-au limitat la investigarea activității infracționale ale unui suspect într-un mod esențialmente pasiv, însă au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni, care, în caz contrar, nu ar fi fost comisă.

În cauza Vanyan vs Rusia, hotărârea din 15 decembrie 2005, CtEDO a constatat că problema provocării poate fi pusă chiar și în situațiile în care activitatea respectivă a fost efectuată de către o persoană privată care a acționat ca un agent sub acoperire, în timp ce aceasta a fost de fapt organizată și condusă de către colaboratorii de poliție.

Având în vedere importanța principiilor indicate supra, CtEDO a constatat în cauza Ramanauskas vs Lituania, hotărârea din 05 februarie 2008 că, în cazul în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele dosarului, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil în sensul articolului 6 §1 din Convenție toate probele obținute în rezultatul provocării de către poliție trebuie să fie excluse.

În cele din urmă, dacă informația prezentată de către organele de urmărire penală nu permite Curții să conchidă că reclamantul a fost subiectul unei provocări din partea poliției, este esențial ca în fiecare cauza Curtea să examineze calitatea evaluării de către instanțele naționale a pretensei provocări și să se asigure că acestea au respectat în mod corespunzător drepturile acuzatului la apărare, în special dreptul la o procedură contradictorie și la egalitatea armelor (*Edward Lewis și Lewis c. Regatului Unit*).

Astfel, în cauza Pareniuc vs. Republica Moldova, de către Curte a fost constatată încălcarea art. 6 §1 din Convenție, din cauza lipsei de echitate procedurală la nivel național. În calitate de încălcare Curtea a evidențiat problema folosirii probelor obținute prin instigare și provocarea persoanei la săvârșirea infracțiunii.

Colegiul penal consideră necesar de menționat că în situația în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele cauzei penale, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil, toate probele obținute în rezultatul provocării de către organul de urmărire penală trebuie să fie excluse.

Pentru a verifica dacă persoana a fost provocată să săvârșească infracțiunea, instanțele judecătorești trebuie să stabilească dacă ea putea fi în mod rezonabil considerată ca fiind implicată în activitatea infracțională respectivă până la implicarea organului de urmărire penală.

La fel, este de menționat că în cazul în care implicarea organului de urmărire penală se limitează la asistarea unei persoane, la înregistrarea săvârșirii unei acțiuni ilegale de către o altă persoană privată, factorul determinant rămâne a fi comportamentul celor două persoane.

Prin urmare, întrucât parte apărării a invocat constant argumentul instigării și provocării la săvârșirea infracțiunii, urmează a fi apreciat modul în care instanța de fond a apreciat comportamentul lui xxxx. și a colaboratorilor CNA, sub acest aspect în prezenta cauză.

Generalizând asupra jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturilor Omului în materie (hotărârea Teixeira de Castro contra Portugaliai, din 09 iunie 1998, hotărârea Ramanauskas contra Lituaniei, din 05 februarie 2008, hotărârea Khudobin contra Rusiei, din 26 octombrie 2010 și hotărârea Sandu contra Moldovei, din 11 februarie 2014 etc.), se reține existența provocării la acte de corupere, dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative:

- acțiunea presupusă ca act de corupere tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțator;
- lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție a agenților statului, care nu s-au limitat la investigarea activității infracționale ale unui suspect într-un mod esențialmente pasiv, însă au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni;
- nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului.

Colegiul penal indică că în speța dată sunt întrunite toate aceste trei condiții pentru a fi recunoscută instigarea și provocarea infracțiunii.

În acest sens, Colegiul penal indică că conform ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului (f.d. 227-246, vol. 2), xxxx a fost învinuit în faptul că, „activînd în baza ordinului Procuraturii Generale al Republicii Moldova nr.500-p din 29.05.2008 în funcția de procuror în Procuratura raionului Florești, fiind conform art.123 al.2 Cod penal persoană cu înaltă funcție de răspundere și din 03.02.2012 potrivit modificărilor la art.123 al.3 Cod penal /în redacția Legii nr.245 din 02.12.2011, în vigoare din 03.02.2012/ persoană cu funcție de demnitate publică, folosind intenționat situația de serviciu, acționînd contrar prevederilor art.54 lit., a,b” al Legii cu privire la Procuratură nr.294-XVI din 25.12.2008 prin care procurorul este obligat să îndeplinească obligațiunile de serviciu în strictă conformitate cu Constituția și Legile Republicii Moldova, să respecte regulile deontologice ale procurorilor și să se abțină de fapte care ar discredita imaginea Procuraturii sau compromite titlu de procuror, a pretins prin extorcare, acceptat și primit, personal, diținînd funcția de procuror în Procuratura raionului Florești și fiind persoană cu funcție de demnitate publică, bani în sumă de 2000 lei, ce nu i s-au cuvinit, pentru sine de la xxxx promișîndu-i acestuia pentru a îndeplini sau grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale în împrejurările:

xxxx pe perioada anului 2013 a primit spre examinare în ordinea art.290 Cod de procedură penală RM cauza penală nr.2012380300 pornită la 05.09.2012 în baza art.186 al.2 lit. "d" Cod penal pe faptul sustragerii pe ascuns de xxxx a bunurilor cet. xxxx. Pe cauza dată de partea vătămată xxxx și învinuitul xxxx au fost înaintate cereri privind încetarea urmăririi penale pe motivul împăcării părților. Stabilind temeinicia soluției procesuale solicitate care era favorabilă pentru xxxx la data de 13.12.2013 xxxx a decis să înceteze urmărirea penală în privința ultimului pe cazul specificat și să obțină în legătură cu adoptarea acesteia, fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu, beneficii ce nu i se cuveneau și în biroul de serviciu din incinta procuraturii raionului Florești, amplasată în or. Florești str.Alexei Brînză 15, emișînd la aceiaș dată ordonanța de încetare a urmăririi penale pe cauza penală nr.2012380300 pornite împotriva lui xxxx, a pretins prin extorcare de la acesta bani în sumă 2000 lei, oferindu-i termen pentru transmiterea banilor pînă la data de 16.12.2013. Ulterior, la data de 13.01.2013, procurorul xxxx în biroul său de serviciu a eliberat lui xxxx copia neautentificată de pe ordonanța din 13.12.2013 privind încetarea urmăririi penale în privința acestuia, continuînd să pretindă de la acesta suma de bani convenită anterior. Astfel, la data de 15.01.2014, în jurul orei 14.10 minute, procurorul xxxx în biroul său de serviciu a eliberat lui xxxx copia autentificată a ordonanței din 13.12.2013 privind încetarea urmăririi penale în privința lui xxxx, a acceptat și primit de la ultimul banii pretinși în sumă de 2000 lei MD.

În această ordine de idei, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost condamnat în temeiul probelor obținute în cadrul activității speciale de investigații din 15.01.2014, atunci când xxxx, fiind echipat de organul de urmărire penală cu dispozitive speciale de înregistrare a convorbirii și cu banii – 2000 lei marcați, i-a transmis bani lui xxxx, banii fiind puși la dispoziție de organul de urmărire penală.

Din probele aduse de acuzare nu reiese că pînă la 09.01.2014 – 15.01.2014, organul de urmărire penală ar fi dispus de vreo probă - informație obiectivă precum că, xxxx a fost implicat anterior în acțiuni de luare de mită - corupție.

În plângerea sa din 09.01.2014 depusă la Procuratura Anticorupție (f.d. 5, vol.I), xxxx a susținut că inculpatul a pretins de la el o anumită sumă de bani. Însă, stenograma convorbirilor dintre ei (f.d. 25, vol. I), în cadrul operațiunii sub acoperire, indică contrariul, anume xxxx a fost persoana care insistent l-a instigat pe inculpatul xxxx să primească banii, i-a comunicat că a adus banii și totul este normal, la ce ultimul nu a oferit nici un răspuns clar de acceptare a cărorva sume de bani, reieșînd din probele administrate.

Aceasta, în opinia Colegiul penal, demonstrează clar că inculpatul a fost supus unei acțiuni de convingere, instigare și provocare flagrantă de a se implica în activitatea infracțională de care a fost condamnat, în lipsa vreunui indiciu că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără această instigare și provocare.

În acest sens, Colegiul penal stabilește că probele ce au stat la baza condamnării lui xxxx de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, sunt lovite de nulitate, deoarece pînă la momentul provocării și implicării colaboratorilor CNA, prin intermediul lui xxxx, nu au existat suspiciuni obiective confirmate prin probe, că xxxx ar fi fost implicat în acțiuni de corupție.

Ca urmare, probele administrate la caz începînd cu data de 09.01.2014, în conformitate cu art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, nu pot fi admise ca probe, acestea fiind obținute prin instigarea insistentă și provocarea persoanei la săvârșirea infracțiunii și prin urmare se exclud din dosar și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

La acest capitol, reieșînd din cele menționate, Colegiul penal constată că partea apărării începînd de la faza judecării în prima instanță (f.d.159-163, vol. 3), mai apoi în cererea de apel (f.d.210-220, vol. 3) și de recurs ordinar (f.d.94-103, vol. III), a susținut că inculpatul a fost victima unei provocări, iar în această situație ținea de obligația acuzării de a demonstra faptul că nu a existat nici o provocare. În absența unor asemenea dovezi, era de obligația primei instanțe să examineze circumstanțele cauzei și să întreprindă acțiunile necesare pentru stabilirea adevărului și existenței sau nu a actului de instigare și provocare. Astfel, instanța nu și-a motivat soluția prin prisma argumentelor părții apărării privind instigarea și provocarea inculpatului, fără a ține cont de jurisprudența CtEDO.

Reieșînd din cele expuse, Colegiul penal consideră că instanța judecătorească în sentință s-a expus superficial asupra motivului dacă acțiunile lui xxxx, au avut efectul de a-l provoca pe xxxx, la săvârșirea infracțiunii pentru care acesta ulterior a fost condamnat, sau dacă au existat careva indicii că infracțiunea ar fi fost comisă fără provocare.

În opinia Colegiului penal faptul provocării, facilitării și încurajării persoanei la săvârșirea infracțiunii în speță dată, rezultă din următoarele probe:

Declarațiile martorului xxxx depuse în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel (f.d. 51-54, vol.4), unde a declarat că „susține declarațiile din 02.09.2015 date în instanța de apel, din care reiese, că soția sa este bolnavă de bronșită astmatică, s-a adresat la xxxx referitor la rețeta medicală, deoarece mama sa i-a spus la cine să se adreseze. S-a adresat la xxxx deoarece cunoștea că bunica lui pregătește medicamente în condiții casnice. Nu știa că este deschisă o cauză penală în privința sa când s-a adresat la xxxx referitor la medicamente. A fost învinuit de către prietena mamei sale precum că a furat ceva de la ea din

apartament. Nu își amintește de la cine a aflat despre cauza penală, probabil de la un șef de post. Cu xxxx nu era cunoscut, s-a apropiat la Procuratură ca să discute cu xxxx referitor la medicamente, care au fost luate de la bunica lui. Pe xxxx l-a văzut aproximativ de vreo 2 sau 3 ori. Nu a spus la nimeni că xxxx cere bani pentru ordonanța de încetare a urmăririi penale. A fost la Chișinău pentru a primi cetificatul de la Centrul Statistică. Femeia de la Centrul Statistică l-a trimis la Centrul Anticorupție. Acolo a semnat careva acte, dar nu cunoaște ce a semnat. La CNA l-au îmbrăcat în puloverul verde, cu o gențuță. Împreună cu ei au plecat la Florești pentru a verifica dacă este cauză penală, erau 2 sau 3 la număr. Au fost la poliție, au intrat la un șef îmbrăcat pe civil, care l-a trimis la xxxx. A plecat la xxxx și a aflat că nu a fost deschisă cauza penală pe numele său. Atunci i-a dat lui xxxx câțiva bani pentru a-i mulțumi pentru medicamente. La acel moment avea banii săi, dar colaboratorii CNA au spus să dea banii din gențuță. S-a întors de la xxxx și le-a spus că a dat banii. Nu a fost interogată de CNA, a semnat doar careva acte. xxxx nu a solicitat careva sumă de bani de la el. Confruntare între el și xxxx a avut loc. În procesul-verbal de confruntare a fost scris foarte mult, nu știe cine e xxxx, procesul-verbal e semnat de el, de la început a semnat o foaie tipărită, apoi a semnat 3 foi curate. Declarațiile citite le recunoaște parțial. Nu ține minte dacă xxxx era în birou sau nu când a pus banii. A fost probabil de 2 ori la CNA. De către CNA a fost sunat o singură dată și s-au interesat unde se află. Au fost la sora sa și au vrut ca martorul să meargă cu ei, însă nu era acasă, ci era în Chișinău. Era sunat periodic de pe diferite numere și a închis telefonul. Când s-a dus cu banii, s-a întâlnit cu colaboratorii CNA în Chișinău și a fost telefonat de către ei”.

Declarațiile martorului xxxx depuse în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe (f.d.92-98, vol.3), unde a declarat că „este angajat în cadrul IP Florești, responsabil pe persoanele anunțate în căutare. xxxx stătea la el la evidență, deoarece figura pe o cauză penală și fusese anunțat în căutare. Ultimul de sinestătător s-a prezentat la poliție și respectiv l-a prezentat procurorului xxxx, care dispusese anunțarea în căutare a lui xxxx. Nu-și amintește cu precizie data prezentării lui xxxx procurorului. Ulterior a fost contactat de xxxx care l-a rugat, poate intervine, pentru a vorbi cu procurorul ca să urgenceze urmărirea penală, deoarece are nevoie de a-și perfecta de urgență pașaportul străin pentru a pleca peste hotarele țării. xxxx avuse în vedere emiterea urgentă a unei hotărâri pe cauza penală, dar care anume hotărâre nu cunoaște. Odată cu prezentarea lui xxxx procurorului, acesta a fost scos din căutare. Pentru ca dosarul de căutare să fie încetat este necesară ordonanța pe care o întocmește personal și care necesită a fi aprobată de procuror și comisar. xxxx i-a prezentat în luna ianuarie 2014 ordonanța de încetare a urmăririi penale și l-a întrebat unde poate să-l găsească pe procuror, la ce i-a răspuns că în biroul dumnealui. Ordonanța de încetare a urmăririi penale se anexează la dosarul personal a persoanei anunțate în căutare. Înțelesese de la xxxx că partera vătămată depusese cerere de împăcare și a considerat că în cazul dat poate exista ordonanța de încetare cu împăcare a părților. Tot de la xxxx a aflat că trebuie să-l mulțumească pe procuror cu niște bani, dar suma nu i-a comunicat. Despre mărimea sumei a aflat mai pe urmă de la colegi. Nu cunoaște dacă procurorul i-a cerut lui xxxx mulțumire. Declarațiile depuse de dînsul în cadrul urmăririi penale corespund adevărului. Declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale au fost depuse benevol, nu a fost forțat de nimeni. Pe xxxx l-a prezentat procurorului xxxx în biroul ultimului, iar la discuția lor nu a asistat. Cu xxxx nu a discutat în privința lui xxxx. xxxx spunea că are să-l mulțumească pe procuror și îl va mulțumi și pe el. Nu-și amintește concret de unde a aflat despre suma solicitată, dar poate spune precis că de la colegi. xxxx nu i-a spus că procurorul cere de la el bani. Nu poate spune în care caz a dat declarații veridice, deoarece de la desfășurarea evenimentelor a trecut mult timp. Conținutul procesului-verbal de audiere l-a citit și în afară de mărimea sumei indicate careva obiecții nu a avut, procurorul însă a spus că odată ce suma a fost indicată, apoi lasă să rămână așa. Procurorul a insistat ca suma să fie indicată, însă el a insistat ca aceasta să nu fie indicată, însă procurorul totuși a spus ca să rămână așa cum s-a indicat, fiindcă va fi mai bine. La acel moment nu a îndrăznit să reproșeze procurorului.”

Declarațiile martorului xxxx depuse în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe (f.d.110-114, vol.3), unde a declarat că „prin luna decembrie 2013 xxxx a fost acasă, trecînd în vizită și pe la ea în orașul Strășeni. Nu cunoaște ce probleme avea fratele cu poliția, procuratura. Nu i-a comunicat nici despre faptul că, procurorul îi cere bani, i-a spus că trebuie să mulțumească pe cineva care trebuia să-l scoată din căutare. Nu cunoaște nici motivul pentru care fratele se afla în căutare. În momentul cînd fratele îi solicitase bani în sumă de 2000 lei, i-a comunicat că trebuie să mulțumească pe cineva. Bani fratelui nu i-a dat. Numărul de telefon pe care îl deținea în februarie 2014 era xxxx - abonament. Fratele se folosea de telefonul ei fără a-i permite. xxxx dădea semnale persoanelor contactate, apoi ele îl telefonau. Au fost mai multe cazuri cînd xxxx era telefonat, însă nu răspundea, dar de către cine era telefonat, nu cunoaște. Nu-și amintește dacă xxxx i-a comunicat că a fost telefonat de către persoana, căreia trebuia să-i dea bani și el nu i-a răspuns. După citirea foii dosarului 125-126, a comunicat că ceea ce declară în ședința de judecată este corect. La audierea din luna martie, declarațiile i-au fost scrise, citite de către procuror, ea numai le-a semnat. xxxx i-a comunicat numai faptul că trebuie să dea bani unei persoane, dar nu i-a zis că aceasta deține funcția de procuror. Nu-și amintește dacă la urmărirea penală a comunicat că procurorul îl telefona pe xxxx. La acel moment era bolnavă și nu-și amintește ce i s-a citit. I-a fost mai ușor să dea declarații la momentul cînd evenimentele erau mai proaspete. De către procuror i-a fost comunicat faptul că trebuie să spună numai adevărul, pe care îl cunoaște la cazul dat și pe faptul dat ea s-a semnat. În cadrul urmăririi penale, după ce declarațiile i-au fost citite, ea a scris personal că acestea corespund adevărului și le-a semnat. La acel moment era bolnavă, se simțea rău, nu a fost întrebată de procuror dacă starea sănătății îi permite pentru a fi audiată. Din cauza bolii nu a avut de gînd de a face careva obiecții. Cînd a fost prezentată procurorului pentru audiere a mers vorba despre procurorul pe nume xxxx nu xxxx. La fel în cadrul audierii a fost întrebată despre xxxx nu xxxx. Ca atare fratele xxxx umbla numai cu minciuni, de aceea nu i-a dat bani. Cînd xxxx i-a solicitat cele 2000 lei i-a comunicat că trebuie să mulțumească o persoană care l-a scos din căutare. Fratele a comunicat că a depus plîngere la CNA, și va fi sunat cînd va trebui să plece la Florești, dar nu știe la cine. xxxx era mereu sunat de la CNA pe telefonul ei. A mers să depună declarații la CNA fiind luată cu sila de acasă și dusă la Chișinău, la acel moment avea febră.”

Declarațiile martorului xxxx depuse în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel (f.d.56-57, vol.4), unde a declarat că „în legătură cu calculatorul sustras, fratele xxxx a fost chemat la poliția și procuratura Florești. xxxx a fost la Chișinău să își facă pașaportul, însă nu a reușit să-l facă, deoarece se mai afla în căutare. Mama sa i-a spus că au venit doi polițiști și au întrebat de xxxx, din motiv că el este dator la polițiști cu bani. Nu cunoaște cu cine a vorbit fratele la Florești. xxxx a plecat la Florești, apoi a spus că se află la CNA. După aceasta xxxx a spus că a fost a doua oară la Florești și cei de la CNA i-au dat bani, l-au dus cu mașina și au fost cu cameră.”

În ședința instanței de apel au fost cercetate probele scrise prezente la materialele cauzei:

- procesul-verbal din 16.01.2014, privind consemnarea rezultatelor măsurilor speciale de investigații efectuate cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice de înregistrare, precum și rezultatele obținute și înregistrate pe DVD-R de model „Titanium” cu nr. de inventariere 1264, pe care se conțin fișierele cu penumirea „2014-01-15 14-00-44T”, „2014-1-15 14-0-58T” și „file_5_ (2014_01_15-14_00-43)_T” care conțin în sine înregistrările audio și video propriu-zise și stenogramele discuției (f.d.24, vol.1);

- stenograma comunicărilor audio interceptate care au fost purtate de către cet. xxxx și xxxx la 15.01.2014 (f.d.25, vol.1).

Analizând aceste probe, Colegiul penal, constată că în conținutul convorbirilor din stenograma anexată la dosar și declarațiile martorilor expuse supra sunt contradicții esențiale și nu se conține în stenogramă careva date precum că xxxx ar fi cerut, cu atât mai mult extorcat suma de bani de la xxxx, adică a comis latura obiectivă a infracțiunii, fapt ce afectează grav credibilitatea acestor martori.

La fel, din conținutul stenogramei convorbirilor (f.d. 25, vol.I) nu rezultă clar cu ce a fost de acord xxxx, când xxxx a menționat că iată a adus tot normal, ori în stenogramă după cuvintele: „*Eu iaca am adus tot normal...*”, inculpatul xxxx răspunde: „*cu tine or...*”, aceste puncte provoacă bănuiele, la fel din stenogramă nu rezultă că inculpatul a fost de acord ca suma de 2000 lei să-i fie transmisă pentru a-i elibera lui xxxx ordonanța de încetare a urmăririi penale.

Din stenogramă se atestă că nu este clar pentru ce xxxx a dat banii și nu există careva date concrete ce ar indica la încercarea inculpatului de a pretinde, accepta, primi și extorca bani de la xxxx.

Totodată, Colegiul penal invocă că chiar dacă în înregistrarea video se vede cum xxxx arată lui xxxx unde să pună banii, această probă nu poate fi admisibilă în speța dată, fiindcă banii – 2000 lei, au fost oferiți și marcați de CNA (f.d. 36, vol. I), adică organul de urmărire penală a depășit gradul de cercetare pasivă a unei activități infracționale oferind banii – 2000 lei, iar din conținutul acestor înregistrări, se observă cum xxxx din proprie inițiativă instigă inculpatul xxxx, scoate banii, îi numără și într-un interval de câteva minute când inculpatul nu se afla în birou a pus banii în agendă, astfel instigând-l pe inculpat, discutând între timp cu inculpatul modul de leuire și medicamente pentru soția lui xxxx., prin ce se confirmă atitudinea evidentă de provocare a acesteia, or din stenograme rezultă că inculpatul nu a întreprins acțiuni active și nu a cerut nicidecum să fie înmânate careva sume de bani de către xxxx, pentru careva-i acțiuni.

Cu referire la credibilitatea declarațiilor denunțatorului, martorului xxxx, descrise deja, s-a statuat că nu se confirmă declarațiile martorului xxxx referitor la faptul, precum că, xxxx a pretins de la el suma de 2000 lei, fiindcă acestea se combat prin conținutul convorbirilor din stenograma anexată la dosar din care rezultă, că xxxx nu a cerut nicidecum suma invocată de martor ca pretinsă a fi extorcată. Colegiul penal invocă că aceste contradicții esențiale în declarațiile lui xxxx, inclusiv în coraport cu alte probe pun la dubiu rezonabil credibilitatea denunțatorului și declarațiile acestuia, care nu pot fi apreciate ca o probă veridică și pertinentă, la fel nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, or dubiile în privința acestora nu pot fi înlăturate și conform prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, acestea se interpretează în favoarea inculpatului.

Colegiul penal mai remarcă și faptul, că martorul xxxx este martorul denunțator decisiv în speța dată, adică persoana, care a declarat despre săvârșirea pretinsei infracțiuni, și respectiv în acest sens, xxxx rămâne la propriu cu calitatea de persoană interesată în finalul cauzei și în atare circumstanțe numai declarațiile sale nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare ca probă de vinovăție în lipsa altor probe.

În baza celor expuse supra, Colegiul penal constată cert că acțiunile lui xxxx în privința inculpatului xxxx au avut efectul provocării, iar infracțiunea nu putea fi comisă fără intervenția provocatorului, pe episodul dat urmând a fi adoptată soluția de achitare a inculpatului xxxx, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, și anume nu a fost confirmată latura subiectivă – intenția, precum și latura obiectivă a infracțiunii, pretinderea, acceptarea și primirea banilor de către inculpatul xxxx, în acest sens nefiind prezentate careva probe admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția inculpatului xxxx.

În consecință, Colegiul penal punctează că în speță se evidențiază faptul că acțiunile instigatoare și provocatoare ale martorului xxxx, din 15.01.2014, precum și acțiunile de instigare și transmitere a banilor martorului xxxx de către CNA la 15.01.2014, determinarea de a participa martorul xxxx de către organul de urmărire penală în scopul constatării infracțiunii flagrante de corupere pasivă, constituie o încălcare a interdicției prevăzute de art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, care invocă că: „nu pot fi admise ca probe și, prin urmare se exclud din dosar ..., datele care au fost obținute prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii”, în concluzie, probele obținute cu participarea lui xxxx după primirea banilor și sfaturilor instigatoare și provocatoare de la colaboratorii CNA și a Procuraturii Anticorupție, nu pot fi admise și nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, dar urmează a fi excluse.

Colegiul penal invocă că în speță nu a fost confirmată prin probe pertinente, obiective și veridice învinuirea, privind fapta infracțiunii coruperii pasive și anume extorcarea, pretinderea, acceptarea și primirea de 2000 lei de xxxx sub pretextul că va elibera lui xxxx ordonanța de încetare a urmăririi penale, după cum au fost indicate în învinuire și constatate în fapta reținută de condamnare, de prima instanță.

În această ordine de idei, Colegiul penal mai menționează că infracțiunea de corupere pasivă este una formală și se consumă din momentul săvârșirii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării, primirii și extorcării a remunerației ilicite.

În acest sens, se reține că prin extorcare, conform Dex (Dicționar explicativ al limbii române) se înțelege o acțiune de „*a obține ceva cu forța, prin amenințări, violență, șantaj etc*”, însă din probele descrise, inclusiv stenograma convorbirilor nu se atestă prezența cărorva expresii verbale, gesturi, comportament sau atitudine, care ar fi putut fi interpretată de xxxx, ca o cerere clară de bani, și nu există nici o frază cu amenințări, violență sau șantaj, ce ar fi impus-o contrar voinței acesteia să ofere careva sume de bani inculpatului pentru ca aceasta să nu întreprindă careva acțiuni.

Totodată, pentru a fi prezentă o acțiune ca pretindere în speța dată, aceasta trebuie să se manifeste printr-o cerere - solicitare insistentă, ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel cărui i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu, dar din stenogramele convorbirilor în speța dată, nu se constată prezența unor asemenea acțiuni din partea inculpatului.

La caz, nu a fost stabilită prin probe veridice în acțiunile lui xxxx extorcarea ca modalitate a infracțiunii de corupere pasivă, din stenogramă nu reiese că în cadrul convorbirii, xxxx solicita de la xxxx suma de 2000 lei, și nu există deloc motivele coruperii, expuse în învinuirea imputată.

În privința acțiunii de primire în speța dată, care se manifestă prin luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător, Colegiul penal conchide că deși primirea de bani este realizată în speța dată, aceasta a avut loc în urma acțiunilor instigatoare și provocatoare evidente și insistente a lui xxxx, care a acționat împreună cu organul de urmărire penală, ca agent al statului, prin aceasta s-a încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului, situație analogică cu speța din Hotărârea CtEDO în cauza Pareniuc vs Republica Moldova din 01 iulie 2014 și nu poate fi acceptată în speța dată.

Astfel, se atestă că constatarea instanței de fond, precum că inculpatul este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 324 alin. (4) Cod penal, nu este dovedită prin probe legal administrate, pertinente și veridice în speța dată.

Colegiul penal concluzionează că în speța au fost prezente acțiuni active de instigare insistentă și provocare a lui xxxx la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, fapt ce reiese din următoarele:

- organul de urmărire penală nu a prezentat probe ce ar demonstra, că inculpatul xxxx a cerut și extorcat suma de bani de la xxxx;

- probele prezentate de către partea acuzării în susținerea învinuirii sunt lovite de nulitate în temeiul art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, fiindcă au fost obținute prin provocarea, facilitarea și încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii;

- probele prezentate - declarațiile martorului xxxx și înregistrările audio și video a convorbirilor dintre xxxx și xxxx nu demonstrează vina inculpatului în cererea și extorcarea sumei de bani de la ultimul, dar dimpotrivă, dovedesc faptul instigării, provocării și încurajării lui xxxx de către xxxx la săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă;

- atât legea procesuală națională în vigoare, cât și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului interzic procedura de obținere a probelor prin provocarea, facilitarea și încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii.

Adică rămâne constatat faptul că, în cauza dată organul de urmărire penală, facilitând și încurajând acțiunile lui xxxx, care începuse de sine stătător realizarea faptei de dare de mită, a purces la investigarea cauzei nu într-o manieră pasivă de supraveghere și investigare a pretenției activității criminale, dar în mod activ l-au sprijinit pe acesta sub acoperire ca „participant la darea mitei”, prin căutarea martorului, pe care îl suna des la telefon și care nu se prezenta la CNA, și ulterior prin oferirea banilor, sfaturilor, determinându-l pe acesta și provocându-l ulterior pe inculpat la săvârșirea pretenției infracțiunii de corupere pasivă, prin ce a fost admisă încălcarea dreptului inculpatului xxxx la un proces echitabil. Implicarea activă a agenților statului în căutarea lui xxxx, care nu răspundea la telefon colaboratorilor CNA, întru determinarea acestuia de transmite banii inculpatului, se confirmă și prin declarațiile martorului xxxx – sora lui xxxx, care a indicat că fratele era des telefonat de pe diferite numere de telefon și că acesta nu răspundea la aceste apeluri.

Oferirea de sfaturi din partea colaboratorilor CNA lui xxxx este evidentă din declarațiile ultimului, care a declarat, că la momentul transmiterii banilor lui xxxx, martorul avea banii săi, însă colaboratorii CNA i-au spus să dea banii care ei i-au transmis lui, precum și la vizionarea video, în care se vede că martorul mai întâi numără banii transmiși de CNA, după care îi pune în agenda de pe masa lui xxxx.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel conchide că din materialele cauzei nu rezultă să fi fost prezentate de acuzare probe ce ar demonstra că în lipsa implicării colaboratorilor Centrului Național Anticorupție ar fi fost săvârșită infracțiunea. Prin acțiunile active ale organului de urmărire penală s-a comis evident instigarea și determinarea de către a lui xxxx să dea bani procurorului xxxx în scopul constatării acțiunii flagrante de corupere pasivă și aceasta constituie o încălcare a interdicției prevăzute de art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală. În concluzie, probele obținute cu participarea lui xxxx după primirea banilor, sfaturilor de la CNA, nu pot fi admise și nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, dar urmează a fi excluse, cum indică jurisprudența CtEDO, hotărârea Gafton vs Germania din 30.06.2008, unde s-a statuat că „dacă organele de urmărire penală au administrat o probă cu încălcarea principiilor și loialității, aducând atingere drepturilor garantate de Convenția Europeană, iar din aceste mijloace de probă au rezultat fapte sau împrejurări ce au condus în mod direct și necesar la administrarea în mod legal a altor mijloace de probă (administrarea mijlocului nelegal fiind condiție sine qua non pentru administrarea mijlocului de probă legal), acestea din urmă, vor fi excluse, instanțele neputându-și fundamenta hotărârea pe aceste probe derivate. S-a instituit principiul „*Fruitele pomului otrăvit*”, care impune excluderea mijloacelor de probă administrate în mod legal, dar care sunt derivate (în strânsă legătură) din probele obținute în mod ilegal. Astfel spus, dacă sursa probantă „*pomul*”, este lovită de nulitate, atunci toate probele obținute cu ajutorul ei „*fructele*” vor fi tot așa”. În consecință, menținerea mijlocului de probă astfel administrat aduc atingere caracterului echitabil al procesului penal în ansamblu.

În același context, se reține că, organul de urmărire penală nu a fost pasiv la investigarea veridicității denunțului depus de către xxxx, deoarece a organizat operațiunea de reținere în flagrant, în cadrul căreia ultimul înzestrat cu aparate video-audio, cu bani marcați primiți de la CNA, xxxx deja căpătând statut de agent al statului, a fost instigat și determinat să transmită mijloace bănești procurorului xxxx, prin acțiuni de provocare.

Din probele derivate în continuare din acesta deducându-se încălcarea și comentariile prezentate. Colegiul penal conchide că în speța dată

Un probele descrise în senința, am speța decusa judecași și argumentele prezentate, Colegiul penal concmde ca în speța data, xxxx mai întâi prin acțiuni insistente de instigare, apoi prin acțiuni de provocare împreună cu organul de urmărire penală, nu s-au limitat la examinarea în mod pasiv a activității infracționale a inculpatului xxxx, ci au exercitat asupra ultimului, care deținea funcția de procuror în procuratura r-lui Florești, o influență de natură a-l incita la comiterea infracțiunii, pe care, altfel, el nu ar fi comis-o, cu scopul de a face posibilă constatarea săvârșirii infracțiunii, deci spre a o proba în cadrul urmăririi penale.

Astfel, acțiunile lui xxxx susținute activ de organul de urmărire penală, au avut ca efect convingerea și provocarea lui xxxx la comiterea infracțiunii, pentru care a fost recunoscut vinovat de prima instanță și că nimic din datele dosarului nu indică precum că infracțiunea respectivă ar fi fost comisă și fără intervenția organului de urmărire penală.

Totodată, Colegiul penal avînd în vedere utilizarea probelor administrate prin implicarea activă a lui xxxx, sub conducerea colaboratorilor CNA, pentru a justifica condamnarea lui xxxx, precum și neargumentarea de către instanța judecătorească la modul cuvenit a argumentului invocat de partea apărării privind provocarea, facilitarea și încurajarea infracțiunii, conchide că în procesul penal împotriva lui xxxx a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Prin urmare în speța dată, nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale a lui xxxx, de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, sub aspectul lipsei probelor pertinente, obiective și veridice, dobîndite legal, care ar confirma comiterea infracțiunii și sub aspectul încălcării dreptului inculpatului xxxx la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, ca rezultat urmează a fi admis apelul, casată sentința primei instanțe, cu dispunerea achitării inculpatului xxxx pe acest episod, din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 415 alin. (1) p. 2) CPP a R. Moldova, Colegiul penal,-

DE C I D E :

Se admite apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție A. Balan, din alte motive decât cele invocate și se admite apelul declarat de către inculpatul xxxx împotriva sentinței Judecătorei Șoldănești Nr. 1-106/2014 din 06.04.2015, sentința care se casează, cu pronunțarea unei hotărîri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În baza art. 390 alin. (1) p. 1) CPP xxxx se achită pe art. 324 alin. (3) lit. a) CP, în cazul lui xxxxx, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În baza art. 390 alin. (1) p. 3) CPP xxxx se achită pe art. 324 alin. (3) lit. a) CP, în cazul lui xxxxx, din lipsa elementelor infracțiunii.

În latura corpurilor delictelor se mențin dispozițiile sentinței instanței de fond.

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare și este executorie din momentul adoptării.

Pronunțată public la 11.10.2017, părților prezente li s-a înmînat copia deciziei motivate.

Președinte:

Judecători: